

PRAVIDELNOSTI:

mše sv.: (kat. = katedrála na náměstí, NPM = kostel Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské)

- pondělí: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) 2. pondělí v měsíci ve 12:00 – bohoslužba slova se sv. přijím.
- úterý: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- středa: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / 19:00 (studentská – NPM) – od října
- čtvrtek: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- pátek: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / první pátek v měsíci: 17:00 (NPM)
- sobota: 8:00 (kat.) / 20:00 (anglická - NPM) – od října
- neděle: 8:00 (NPM) / 10:00 (kat.), 14:00 (vietnamská – NPM) / 20:00 (NPM)

zповедní služba v kostele NPM:

- pondělí: 9:00 – 11:00 (Mons. E. Soukup)
- úterý: 16:00 – 17:00, během toho adorace (plzeňští františkáni),
- středa: 16:00 – 17:00, během toho adorace (P. Pavel Petrašovský)
- pátek: 16:00 – 17:00, během toho adorace (P. Pavel Petrašovský)
- zpravidla půl hod. přede mší (kromě polední)

Setkání u kafe na faře nebo na biskupství po každé nedělní mši sv.

pravidelná společenství na faře:

- úterý 9:00 jednou za 2 týdny – modl. matek
- úterý 18:00 – příprava na křest dospělých
- středa 9:00 – setkání nad biblí
- čtvrtek 18:00 – střídá se farní společenství a nešpory a 45 min. adorace v kostele NPM

půlhodinová adorace a nešpory:

- neděle 18:00 – katedrála

PROGRAM: 9. – 23. 6.

neděle 9. 6. – 10. neděle v mezidobí

- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

úterý 11. 6. – památka sv. Barnabáše

- 9:00 – modlitby matek – fara
- 18:00 – příprava na křest dospělých – fara téma: Maria, přijít může kdokoliv

středa 12. 6.

- 9:00 – setkání nad Biblí – fara
- 18:00 – setkání chlapů – fara

čtvrtek 13. 6. – památka sv. Antonína Pad.

- 18:00 – synodní setkání, možnost spolupřetvářet témata diecézní synody – fara

pátek 14. 6.

- 17:00 – bohosl. slova za pronásl. křesťany – kaple na faře (zve akolyta M. Košťálek)

neděle 16. 6. – 11. neděle v mezidobí

- při mši sv. v 8:00 - první svaté přijímání
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

pondělí 17. 6.

- 19:00 – koncert Plz. varh. festivalu – kat.

úterý 18. 6.

- 8:45 – úklid katedrály
- 18:00 – příprava na křest dospělých, téma: kříž, přijít může kdokoliv – fara

středa 19. 6.

- 18:00 – synodní setkání pastorační a ekonomické rady farnosti – fara

čtvrtek 20. 6.

- 9:00 – úklid kostela NPM
- po večerní mši (cca 17:45) – nešpory a 45 min. adorace – NPM

neděle 23. 6. – 12. neděle v mezidobí

- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory

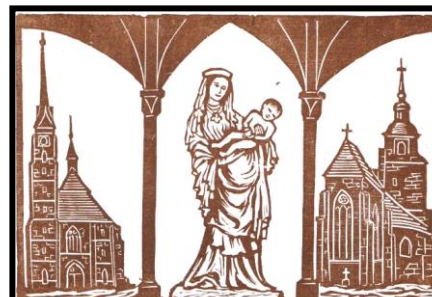
♦ **Úmysl živého růžence na červen:** za ukončení válek a spravedlivý mír zvláště na krajině a ve Svaté zemi.

♦ **Prázdninové farní akce:** ♦ 12. – 14. 7. – farní pěší pouť ♦ 28. 7. – den prarodičů a seniorů – Meditační zahrada ♦ 4. – 10. 8. – tábor pro děti v Horní Blatné ♦ 15. 8. – pouť v kostele NPM ♦ 16. – 18. 8. – farní čundr ♦ 25. 8. – svatobartolomějská pouť v katedrále

♦ **Farní tábor pro děti bude od 4. 8. do 10. 8.** na faře v Horní Blatné. Cena 2000,- Kč, druhé dítě 1800,- Kč. Hlaste se mailem co nejdříve.

♦ **Farní pěší pouť** (pátek 12. 7. – neděle 14. 7.) Půjdem ze Svihova na poutní místo Strašín u Sušice. Přespávání na farách v Plánici a v Sušici. Půjdem nalehko, do místa přespání nám dovezou karimatky a spacáky. (Byl by prosím někdo ochotný posloužit dovezením věcí?) Bude také objednaný autobus pro ty, kdo by chtěli v neděli 14. 7. přijet do Strašína. Mše sv. zde bude v 15:00. Hlaste se na pouť i do autobusu.

♦ **Farní čundr** (pátek 16. 8. – neděle 18. 8.) na Kokořínsko – kraj pískovcových skal. Přespávání v lese, vše si neseme na zádech. S sebou spacák, karimatku, stan nebo plachtu.

BARTÍK

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Plzeň
u katedrály sv. Bartoloměje

11

9. – 23. 6. 2024

telefon fara: 733 741 676, mobil kněze: 737 814 525, mail: petrasovsky@bip.cz, sladka@bip.cz, farnost.plzenkatedrala@bip.cz, web: www.farnostbartolomej.cz

Kristus a lůzři

Byl jsem pozván na muzikál Jesus Christ Superstar. K Ježíši se na jevišti sbíhali sprejeři, bezprizorní pouliční povaleči, feťáci a prostitutky. Plazili se k němu ochrnutí a nemocní.

První list Korintským: „Pohleďte, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano, vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic.“ (1Kor 1,26-28)

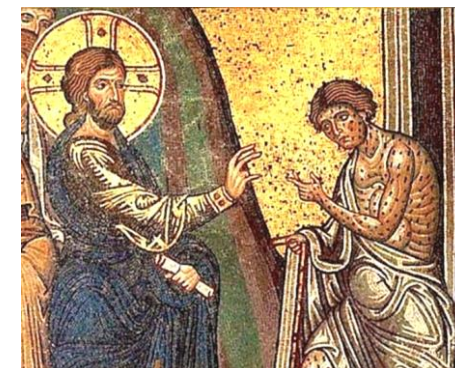
Dokážu si představit, že kdysi dávno byly doby, kdy mohl člověk obsadit přední lavice kostela sv. Bartoloměje jen tehdy, když patřil do plzeňské honorace těch lepších lidí, kteří mezi sebe jen tak někoho nevzali. Jsem rád, že se v naší farnosti v kostele a na kafi po mši potkávají profesorka a dělník u pásu a manažer a uklízečka a lékař a lidé, kterým se život moc nepovedl. To, co je spojuje, není společenská příčka, ale Kristus.

Svého času jsem mívával setkání nad Písmem v poradně pro matky s dětmi v tísní. Ženy přicházely a byly tam rády. Většina z nich nepatřila mezi klasické kostelní věřící. Každá měla za sebou divoký životní příběh plný zákrut a pádů. Bylo úžasné sledovat, jak k nim Písmo promlouvá, jak ho berou vážně a jak se modlí. Boha potřebovaly, neboť věděly, že samy spletence svých životů nerozmotají.

Jeden starokatolický kněz mi říkal, že v jejich církvi je kněží mnohem více, než kolik jich potřebují k plnému obsazení všech dosud fungujících farností. Dělá se to tedy prý tak, že novému faráři pronajmou byt v městě, kde dosud není jediný starokatolík, a on sám se musí postarat o to, aby měl s kým slavit bohoslužby. Představuji si, že jsem takhle postaven s prázdnou na startovní čáru a pronajmu si sál v místní sokolovně, abych v něm slavil nedělní mši svatou. Kdo asi na ni přijde? Předpokládám, že to nebude místní honorace, starosta, místostarosta a velkopodnikatel, spisí lidé, kterým se všechno rozpadlo a kteří si sáhli na dno a jejichž život není moc následováníhodný.

V srdci každého člověka jsou propasti i výšky. Kam bude Bůh spíš pozván? Chci, aby byl spíš ozdobou mých výšek, nebo tím, kdo sestupuje do mých propastí?

P. Pavel Petrašovský

Moje cesta ke svátosti biřmování

Jsem tradičně pokřtěná v dětském věku. Můj duchovní život téměř neexistoval – párkrát v roce na mši svatou, prosby mířené k Bohu v časech zlých.

A pak jsem začala pravidelně chodit na mši svatou do katedrály sv. Bartoloměje, kde mne zaujalo, i díky kázání, jak může být víra živá a dotýká se mého života. Dnes už tuším, kdo vedl mé kroky, když jsem se osmělila oslovit P. Petrašovského a najednou všechno začalo do sebe zapadat – svátost smíření, první svatě přijímání, každodenní modlitba... Můj život se změnil, setkala jsem se s Ježíšem.

Začala jsem docházet do farního společenství, pomáhala jsem při budování farní knihovny, snažím se naslouchat lidem v nouzi. A hlavně – poznala jsem spoustu rozličných lidí, které spojuje jedno, a to je láska k Bohu.

Dalším logickým krokem na mé cestě bylo přistoupení k svátosti biřmování. Přednášky P. Petrašovského při přípravě byly, jako vždy poutavé a zároveň hluboké a opět jsem se přesvědčila, že jsem na správné cestě. A nemohu nezmínit ještě jedno jméno, a to je sestra Štěpánka Tomajerová, která se stala mojí kmotrou. Našla jsem v ní člověka velmi blízkého, průvodkyni na mé cestě, která neúnavně odpovídá na moje otázky.

V den Seslání Ducha Svátého, slavnosti v katedrále předcházelo neformální setkání s biskupem Tomášem. Na biskupství se nás sešlo okolo 30 biřmovaných! Nejvíce mě zaujaly čtyři věci:

1/ ptejte se kdykoli něčemu nerozumíte – často je pro mě těžké, v mém pokročilém věku, klást „naivní“ otázky, ale učím se to...

2/ modlete se, komunikujete tím s Bohem – den bez modlitby si již neumím představit

3/ žijte ve společenství církve – možná je to zvláštní, ale vnímala jsem sílu pospolitosti při bláznivém nápadu – obejmutí katedrály námi farníky.

4/ nebuďte naivní křesťané, zlo ve světě existuje a život s Kristem vás ochrání – věřím, že mě ochrání

A poslední zásadní věc rozebral pan biskup při kázání v katedrále: **5/ buďte celoživotními učedníky a misionáři**

Hudba dozněla, zpěv utichl, obřad skončil. Moje cesta k Bohu však pokračuje a mohu jen říct DĚKUJI.

Jak se dělá farní almužnice?

Když mě P. Petrašovský oslovil, zda bych pomohla ve farnosti s lidmi v nouzi, trochu mě to zaskočilo. Já? Dokážu to vůbec? Celý život jsem pomáhala nemocným lidem, ale práce na operačním sále a na pohotovosti je přece jen něco jiného. Občas rychlé ošetření zapáchajícího bezdomovce a sbohem. Ale řekla jsem si – je to výzva! Zkusím to!

Vyhlásili jsme sbírku trvanlivých potravin. A děly se věci! Tolik z vás pomohlo! Nejdříve jsem načerpala informace a rady od profesionálů pracujících s lidmi v nouzi, abych měla představu, jakou záchrannou síť jim naše společnost nabízí. Řekla jsem si, že nechci na faře pouze otevřít „výdejní okénko“ pro potraviny. To, co jim mohu dát, je můj čas, mé naslouchání. Poslouchám různé životní příběhy, které mají jedno společné, a to je bolest z různých ztrát. Vnímám z nich často překvapení, že někdo mimo jejich komunitu se vůbec zajímá o jejich život, usměje se na ně, podá jim ruku.

Rychle jsem si uvědomila, že těch, kterým pomohu dostat se z ulice, bude málo. Ale pokud jim pomůžeme, aby jejich život byl snesitelnější a důstojnější, tak to opravdu málo není. Kromě potravin jim občas koupím nocleh na Charitě, poradím, kam za lékařem, sociální pracovnící.

Všichni víme, že lidé bez domova si svou situaci často zavinili sami, svými slabostmi, závislostmi a přesto nám to nedá a pomůžeme. Nejsou to pro nás jen slova, která čteme v Písmu, ale opravdu dokážeme pomoci nejen našim blízkým, ale i těm, kteří jsou nám vzdálení. Jste skvělí a patří Vám velký DÍK.
Petra Obrátilová

Farní víkend v Hojsově Stráži

Na faře v Hojsově Stráži jsme se sešli v pátek 24. 5. v šest večer, bylo nás asi osmnáct a barokní budovu jsme obsadili skoro do posledního místa. Večer jsme se stihli zabydlet, najíst, pomodlit se nešpory a pak dlouho zpívat a povídat u vína.

Ráno jsme se po breviáři a snídani vydali do šumavské přírody. Většina z nás se přepravila autobusem na Špičák, odkud to není daleko k prvnímu ze dvou blízkých ledovcových jezer, jezeru Čertovu. tento krásný kout přírody nás přesvědčil, že chceme vidět ještě jezero Černé, i když mapa slibovala, že začátek cesty k němu bude dost do kopce. Byl. Nicméně dospěli jsme až k evropskému rozvodí, kde se naplnila nevábná předpověď počasí a začalo pršet. Nicméně po ruce byl blízký přístřešek dost velký na to, abychom se do něj všichni vešli a posvačili.

Následující hodinu jsme šli v pláštěnkách, ale byli jsme za to odměněni krásným Černým jezerem. Za ním jsme se rozdělili, někteří už šli na autobus zkratkou na špičák, jiní se rozhodli, že do Hojsovy Stráže dojdou po svých. Šumava stojí za tu trochu potu prolitého při stoupání z Hamrů.

Večer jsme se bohužel nedostali do kostela, neboť správce klíčů odjel, a tak jsme mši sv. sloužili v přístřešku na zahradě. a po ní se rozdělal oheň, vytáhly se buřty a kytara, pivo o víno a opět se do pozdních nočních hodin povídalo a zpívalo.

V neděli ráno jsme začali – opět v přístřešku na zahradě – mši sv. ze slavnosti Nejsv. Trojice. Pak jsme zvážili své síly a někteří odešli na krátkou procházku k místní vyhlídce Liebeshöhe se základy strážní věže z dob pohraničnicků, jiní putovali cestou trochu delší, kolem Zelenského potoka a bývalého Rumpelova mlýna. V jednu hodinu byl oběd, někdo šel do hospody, někdo využil toho, že Anička Rašková and her girls na faře uvařily chutnou krmí.

A pak balení, úklid, loučení a cesta do Plzně. Bylo to trochu deštivé, trochu slunečné, skvělí lidé, společenství, krásně bylo.

